

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget oplyste *Landbrugsministeren*, at de i 1946—47 gældende Landbrugsordninger var blevet billigere for Staten end oprindeig paaregnet. Udgiften til Smørordningen kunde saaledes nu anslaas til 37 Mill. Kr. (heraf 22 Mill. Kr. til Hjemmemarkedet og 15 Mill. Kr. til Eksporten) i Stedet for de beregnede 55 Mill. Kr., og for Flæskeordningens Vedkommende regnede man med et Beløb af 25 Mill. Kr. (heraf 22½ Mill. Kr. til Hjemmemarkedet og 2½ Mill. Kr. til Eksporten) i Stedet for 38 Mill. Kr. Disse Besparelser skyldtes, at der ved Eksport til „Tredieland“ var opnaaet bedre Priser, end man havde turdet regne med, da Ordningerne blev vedtaget.

Efter Ministerens Opfattelse maatte man se „med megen Bekymring paa Landbrugets øjeblikkelige Stilling. Der har været anstillet forskellige Beregninger over *Tørkens Virkning*, men selvsagt lader det sig ikke gøre paa nærværende Tidspunkt at sige noget bestemt maalt i Talstørrelser, men det er min Overbevisning, at *Situationen ikke kan bedømmes for alvorligt*. Produktionen af forædlede Landbrugsprodukter vil ogsaa i den kommende Tid indtage en central Plads i hele vort Samfunds Økonomi, og Regeringens Landbrugspolitik har derfor ogsaa fra første Færd i særlig Grad været knyttet til disse Produktioner inden for Erhvervet. Lad mig sige det paa den Maade, at det lykkedes under Besættelsens lange og vanskelige Aar saa nogenlunde at bevare vort Produktionsapparat, og derfor vil det være af dybt indgribende Karakter for hele vort Samfunds Økonomi, hvis vi nu reducerer det væsentligt. Men Forudsætningen for, at vi fortsat kan basere dansk Landbrugsproduktion paa Fremstillingen af disse Varer, er, at Produktionen er rentabel, og det er ud fra denne Synsvinkel, man skal se dette Lovforslag. Jeg indrømmer, at der er meget i den nuværende Situation, der er uafklaret, og derfor har vi fra Regeringens Side heller ikke paa nuværende Tidspunkt fundet det rimeligt at fremsætte et Forslag, der rækker længere end til Udgangen af dette Aar.“

Lovforslaget mødte ved 1. Behandling i Folketinget i Hovedsagen Tilslutning fra Venstre, Det konservative Folkeparti, Det radikale Venstre og Dansk Samling, medens de øvrige Partier var mere reserverede over for det.

I det Udvalg, som fik Sagen til Behandling, enedes et *Fler-tal* (V., R. V. og K. F.) om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med en enkelt af Ministeren foreslaaet Ændring (Tilføjelse af de to sidste Sætninger i § 3).

De *socialdemokratiske* Udvalgsmedlemmer anfører i Betænkningen, at de er „af den Formening, at det paa nuværende Tidspunkt er uoverskueligt, hvilke Virkninger det vil